

מסורת הש"ס

(א) תמורה ז' ט' (שם)
(ב) יומא כח' ד' (ז'ל)
(ג) וליכא (ח) (שם)
(ד) נבדקו כח' ושי"ג
(ה) נבדקו כח' ושי"ג
(ו) נבדקו כח' ושי"ג
(ז) נבדקו כח' ושי"ג
(ח) נבדקו כח' ושי"ג
(ט) נבדקו כח' ושי"ג
(י) נבדקו כח' ושי"ג
(יא) נבדקו כח' ושי"ג
(יב) נבדקו כח' ושי"ג
(יג) נבדקו כח' ושי"ג
(יד) נבדקו כח' ושי"ג
(טו) נבדקו כח' ושי"ג
(טז) נבדקו כח' ושי"ג
(יז) נבדקו כח' ושי"ג
(יח) נבדקו כח' ושי"ג
(יט) נבדקו כח' ושי"ג
(כ) נבדקו כח' ושי"ג

תורה אור השלם

1. וְשֹׁרֵץ וְשֶׁה שְׂרָעָה
וְקָלוֹט נִדְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ
וְלִגְדָּר לֹא יִרְצָה:
וְקָרָא כב כב
2. וְיִדְבֵּר יי אֵל מִשְׁה
לְאָמֹר: וְיִקְרָא כב א

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הִיכָה
לְאִיתָמָר וְכִי דָאֲמַרן אֲדָם
בְּמִלָּה כְּרִיסוֹ מֵהָ:
(ב) תוֹס' ד"ה וְלֹא וְכִי
מִלָּשׁוֹן עֹזְרִים דְּמַשְׁמַע.
י"ב פִּירוֹשׁ מִלָּלָה קִאֲמַר
עֹזְרִין עֲלֵהֶם: (א) בְּאִד
וְנִרְאֶה לְרִי"ט דְּלֹא עֹזְרִין
פִּי (הַאֲלוּלִי) מִיּוֹם וְיִצִּי
ס"א הַאֲלוּלִי: (ז) ד"ה ר' י
אֲלֵעֲזָר וְכִי הֵינּוּ חֲמֵן
נוֹקְשָׁה. י"ב וְלִפִּי זֶה מוֹסָף
ר"א לְתוֹס' (וְקָרָא עֵיקָר)
עֲשִׂיָּה וְלִרְי"א אֶף טַעֲמָה
(ע"י תַּעֲרֻבוֹת) וְלִי הִיא
חֲמֵן דְּגֵן גְּמֻרָה ע"י
תַּעֲרֻבוֹת (מוֹסָף) ר"י
דְּאִפִּילוּ מַכְשִׁיטֵי נִשְׁסִין (דִּלָּל)
הֵיוּ לְחַיִּים לְחֵלְסִי:

הגהות מורה"ב

רַגְשָׁבוֹרָה
(א) תוֹס' ד"ה לֹאֲמֹר לִמֵּד
עַל כֵּל הַפֶּרֶשָׁה שֶׁהָאֵל זָלָל.
י"ב עֵינִן מִמִּנּוֹת דָּף י"א
תוֹס' ד"ה כֵּן כֵּן וְכִי
דוֹק:

לעזי רש"י

מִישָׁנָא א' מִי-גִבְיָהּ, נִסְיֹב
הַחֶלֶב.

מוסף תוספות

א. דומיא דהך ברייתא.
ב. ר"י. ב. והיינו דוקא
לכיליה אבדיליה איירי
קרא. מוס' ה"לש'.
ג. הואיל והו"י כי תערוכות.
ה. תוס' אצל ג' ד. פ'י.
ו. מוס' אתיק אפילו
נוקשא ע"י תערוכות. נ"י
הר"ן. ה. והכשיתי נשים
מפרש בגמרא שטופלות
אותן בסולת. מוס' אצלן.

כל שעה פרק שני פסחים

מב.

עין משפט נר מצוה

קפ"א א מ"י פ"ה מהל'
ערכין הלכה ו:
קפ"ב ב מ"י פ"ה מהל'
חמץ הלכה טו סמו
לאוין עט טור שו"ע א"ח
סימן טנט סעיף ד:
קפ"ח ג מ"י שם הלכה יא
טור שו"ע א"ח
סימן טנה סעיף א:
קפ"ט ד מ"י שם הלכה יב
טו"ש א"ח סימן
טנט סעיף א:
קצ"א ה מ"י שם טו"ש
שם סעיף ג:
קצ"ב ו מ"י שם טו"ש
שם סעיף ה:
א ה מ"י פ"ד מלכות
חמץ הלכה ח סמו
לאוין עט טור שו"ע א"ח
סימן טנז סעיף א:
ב ט מ"י פ"א מלכות
חמץ הלכה ו:

מוסף רש"י

כל המתפסים תמימים
לברך הבית עובר
בעשה. אהלי עשה
לדמיון ולי אהה מקדש
תמימים, דהיינו לאו הכה
מכלל עשה ועשה הוא
(תמורה ז' ט' א). לא נאמר
בדברים. כלומר כהה
פרשה (שם). לא אמר.
כלומר הכי אמר הקב"ה
לאו אמר להם לשרא,
ללאו אלא הכה. דלי עברי
אשר פרשה עברין כלאו
(שם). שופכין במקום
מדרון. שהוא מקום גבוה
ושפופט שפופכין ואינם
נקיים (תמורה ז' ט' פ).
לא תלוש. נפסח (ויקרא
כח). חדא מחיתא
מחיתניה. וי כהנה
אחת ארנסם לטלם, לשון
עובד ממי (שמות לו כב):
מעשה אורג. דמיקון דבר
קרי לו אינשי אריגה,
שמעל אדם דבריו (תולין
נח).

הדרן עלך כל שעה

רבינו הגנאל

ל' יהודה היא, דתינא
ושור ושרור וקלות
נדיבה תעשה אותו, פירוש
אותו שהוא כעל מום אהה
מתפסיר נדיבה לבדק הבית
ואי אהה מתפסים תמימים
לבדק הבית אלא לנדר
אהה מתפסים תמימים, מכאן
אמרו כל המתפסים תמימים
לבדק הבית עובר בעשה,
דלאו אהה מכלל עשה
עשה הוא, ואין לי אלא
בעשה בלא תעשה מנין,
ת"ל וידבר ה' אל משה
לאמר, לימד על הפרשה
כלה שהיא בלאו דבר ר'
יהודה. א"ל ר' לבר קפרא,
והיין אהה מוצא בזה
הפסוק לאו, אמר ליה
דכתיב לאמר, לא יומרו
דברים, מכאן למדנו כל

רבי יהודה היא. דתניא ישור ושה שרוע
וקלוט נדיבה תעשה אותו ואתו אתה מתפסים
לבדק הבית ואי אתה מתפסים תמימים לבדק
הבית מכאן אמרו כל המתפסים תמימים
לבדק הבית עובר בעשה אין לי אלא בעשה
בלא תעשה מנין ת"ל וידבר ה' אל משה
לאמר לימד על כל הפרשה כולה שיהא בלא
תעשה דברי רבי יהודה א' אמר לו רבי לבר
קפרא מאי משמע אמר לו דכתיב לאמר לא
נאמר בדברים בי רב אמרי לאמר לאו אמור:
כ"י תשמישו של נחתום וכו'. תני חדא
שופכין במקום מדרון ואין שופכין במקום
האישיבורן ותניא איך שופכין במקום
האישיבורן לא קשיא הא דנפיש דקוה הא
דלא נפיש דלא קוה אמר רב יהודה אשה לא
תלוש אלא במים שלנו דרשה רב מתנה
בפסוקי למחר אייתו כולי עלמא חציביהו
ואתו לגביה ואמרו ליה הב לן מיא אמר להו
אנא יבמיא דביתו אמרי א' דרש רבא דאשה
לא תלוש בחמה ולא בחמי חמה ולא במים
הגרופין מן המולירי הלא תגביה ידה מן
התנור עד שתגמור את כל הפת (ויצריך)
שני כלים אחד שמקטפת בו ואחד שמצננת
בו את ידיה איבעיא להו עברה ולשה מהו
י"מ וזוטרא אמר מותר רב אשי אמר אסור אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

הדרן עלך כל שעה

ואל עוברין בפסח בלאו אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

הדרן עלך כל שעה

ואל עוברין בפסח בלאו אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

הדרן עלך כל שעה

ואל עוברין בפסח בלאו אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

הדרן עלך כל שעה

ואל עוברין בפסח בלאו אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

רבי יהודה היא. דתניא ישור ושה שרוע
וקלוט נדיבה תעשה אותו ואתו אתה מתפסים
לבדק הבית ואי אתה מתפסים תמימים לבדק
הבית מכאן אמרו כל המתפסים תמימים
לבדק הבית עובר בעשה אין לי אלא בעשה
בלא תעשה מנין ת"ל וידבר ה' אל משה
לאמר לימד על כל הפרשה כולה שיהא בלא
תעשה דברי רבי יהודה א' אמר לו רבי לבר
קפרא מאי משמע אמר לו דכתיב לאמר לא
נאמר בדברים בי רב אמרי לאמר לאו אמור:
כ"י תשמישו של נחתום וכו'. תני חדא
שופכין במקום מדרון ואין שופכין במקום
האישיבורן ותניא איך שופכין במקום
האישיבורן לא קשיא הא דנפיש דקוה הא
דלא נפיש דלא קוה אמר רב יהודה אשה לא
תלוש אלא במים שלנו דרשה רב מתנה
בפסוקי למחר אייתו כולי עלמא חציביהו
ואתו לגביה ואמרו ליה הב לן מיא אמר להו
אנא יבמיא דביתו אמרי א' דרש רבא דאשה
לא תלוש בחמה ולא בחמי חמה ולא במים
הגרופין מן המולירי הלא תגביה ידה מן
התנור עד שתגמור את כל הפת (ויצריך)
שני כלים אחד שמקטפת בו ואחד שמצננת
בו את ידיה איבעיא להו עברה ולשה מהו
י"מ וזוטרא אמר מותר רב אשי אמר אסור אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

רבי יהודה היא. דתניא ישור ושה שרוע
וקלוט נדיבה תעשה אותו ואתו אתה מתפסים
לבדק הבית ואי אתה מתפסים תמימים לבדק
הבית מכאן אמרו כל המתפסים תמימים
לבדק הבית עובר בעשה אין לי אלא בעשה
בלא תעשה מנין ת"ל וידבר ה' אל משה
לאמר לימד על כל הפרשה כולה שיהא בלא
תעשה דברי רבי יהודה א' אמר לו רבי לבר
קפרא מאי משמע אמר לו דכתיב לאמר לא
נאמר בדברים בי רב אמרי לאמר לאו אמור:
כ"י תשמישו של נחתום וכו'. תני חדא
שופכין במקום מדרון ואין שופכין במקום
האישיבורן ותניא איך שופכין במקום
האישיבורן לא קשיא הא דנפיש דקוה הא
דלא נפיש דלא קוה אמר רב יהודה אשה לא
תלוש אלא במים שלנו דרשה רב מתנה
בפסוקי למחר אייתו כולי עלמא חציביהו
ואתו לגביה ואמרו ליה הב לן מיא אמר להו
אנא יבמיא דביתו אמרי א' דרש רבא דאשה
לא תלוש בחמה ולא בחמי חמה ולא במים
הגרופין מן המולירי הלא תגביה ידה מן
התנור עד שתגמור את כל הפת (ויצריך)
שני כלים אחד שמקטפת בו ואחד שמצננת
בו את ידיה איבעיא להו עברה ולשה מהו
י"מ וזוטרא אמר מותר רב אשי אמר אסור אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

רבי יהודה היא. דתניא ישור ושה שרוע
וקלוט נדיבה תעשה אותו ואתו אתה מתפסים
לבדק הבית ואי אתה מתפסים תמימים לבדק
הבית מכאן אמרו כל המתפסים תמימים
לבדק הבית עובר בעשה אין לי אלא בעשה
בלא תעשה מנין ת"ל וידבר ה' אל משה
לאמר לימד על כל הפרשה כולה שיהא בלא
תעשה דברי רבי יהודה א' אמר לו רבי לבר
קפרא מאי משמע אמר לו דכתיב לאמר לא
נאמר בדברים בי רב אמרי לאמר לאו אמור:
כ"י תשמישו של נחתום וכו'. תני חדא
שופכין במקום מדרון ואין שופכין במקום
האישיבורן ותניא איך שופכין במקום
האישיבורן לא קשיא הא דנפיש דקוה הא
דלא נפיש דלא קוה אמר רב יהודה אשה לא
תלוש אלא במים שלנו דרשה רב מתנה
בפסוקי למחר אייתו כולי עלמא חציביהו
ואתו לגביה ואמרו ליה הב לן מיא אמר להו
אנא יבמיא דביתו אמרי א' דרש רבא דאשה
לא תלוש בחמה ולא בחמי חמה ולא במים
הגרופין מן המולירי הלא תגביה ידה מן
התנור עד שתגמור את כל הפת (ויצריך)
שני כלים אחד שמקטפת בו ואחד שמצננת
בו את ידיה איבעיא להו עברה ולשה מהו
י"מ וזוטרא אמר מותר רב אשי אמר אסור אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר:

רבי יהודה היא. דתניא ישור ושה שרוע
וקלוט נדיבה תעשה אותו ואתו אתה מתפסים
לבדק הבית ואי אתה מתפסים תמימים לבדק
הבית מכאן אמרו כל המתפסים תמימים
לבדק הבית עובר בעשה אין לי אלא בעשה
בלא תעשה מנין ת"ל וידבר ה' אל משה
לאמר לימד על כל הפרשה כולה שיהא בלא
תעשה דברי רבי יהודה א' אמר לו רבי לבר
קפרא מאי משמע אמר לו דכתיב לאמר לא
נאמר בדברים בי רב אמרי לאמר לאו אמור:
כ"י תשמישו של נחתום וכו'. תני חדא
שופכין במקום מדרון ואין שופכין במקום
האישיבורן ותניא איך שופכין במקום
האישיבורן לא קשיא הא דנפיש דקוה הא
דלא נפיש דלא קוה אמר רב יהודה אשה לא
תלוש אלא במים שלנו דרשה רב מתנה
בפסוקי למחר אייתו כולי עלמא חציביהו
ואתו לגביה ואמרו ליה הב לן מיא אמר להו
אנא יבמיא דביתו אמרי א' דרש רבא דאשה
לא תלוש בחמה ולא בחמי חמה ולא במים
הגרופין מן המולירי הלא תגביה ידה מן
התנור עד שתגמור את כל הפת (ויצריך)
שני כלים אחד שמקטפת בו ואחד שמצננת
בו את ידיה איבעיא להו עברה ולשה מהו
י"מ וזוטרא אמר מותר רב אשי אמר אסור אמר מר זוטרא מנא אמינא לה
דתניא אין לותתין השעורין בפסח ואם לתת נתבקעו אסורים לא נתבקעו
מותרין ורב אשי אמר א' אמו כולהו חדא מחיתא מחיתניהו היכא דאיתמר
איתמר והיכא דלא איתמר לא איתמר: